

INFO

Koledy v mělnickém kostele sv. Petra a Pavla

Také letos zveme všechny na společnou oslavu Vánoc na Vánoční koncert koled, který se uskuteční dne 25. prosince v 16.00 hod v kostele sv. Petra a Pavla. Všichni, kdo mají zájem zpívat nebo jenom poslouchat, jsou vítáni.

Zpívat budou:

Lenka Knechtlová - absolventka Státní konzervatoře, členka Operního studia Praha.

Vlasta Šamanová - absolventka Lidové konzervatoře.

Vladimír Hradec - varhany.

Dobrovolné příspěvky budou vítány a budou využity na opravy varhan v kostelích farnosti Mělník.

Vladimír Hradec, varhaník

Pravidelný pořad bohoslužeb v Mělníku a okolí

Neděle:

8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce

9.30 - kostel sv. Petra a Pavla

11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záběří

18.00 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Úterý:

18.00 - kostel kapucínů - (nám. Míru)

Středa:

7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Čtvrtek:

7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Pátek:

17.30 - kostel kapucínů - (nám. Míru) - adorace nejsvětější svátosti

18.00 - mše sv.

Sobota:

7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

17.00 - kostel sv. Václava ve Vysoké (mše s nedělní platností)

Mělník Pšovka Záběří Vysoká Šemanovice Medonosy

Vánoční pořad bohoslužeb v Mělníku a okolí v roce 2019

24. prosince (úterý) - Štědrý den:

16.00 - „půlnoční“ mše sv. pro děti - chrám sv. Petra a Pavla v Mělníku

22.00 - půlnoční mše sv. - kostel Narození Panny Marie v Záběří

22.00 - půlnoční mše sv. - kostel sv. Václava ve Vysoké

24.00 - půlnoční mše sv. - kostel sv. Petra a Pavla v Mělníku

25. prosince (středa) - Slavnost Narození Páně:

8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce

9.30 - chrám sv. Petra a Pavla v Mělníku - Rybova mše

9.30 - kostel sv. Václava ve Vysoké

11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záběří

16.00 - 17.00 - chrám sv. Petra a Pavla v Mělníku - Koledy

26. prosince (čtvrtek) - Slavnost sv. Štěpána prvomučedníka:

9.30 - kostel sv. Petra a Pavla v Mělníku

28. prosince (sobota) - Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa:

17.00 - kostel sv. Václava ve Vysoké

29. prosince (neděle) - Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa:

8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce

9.30 - kostel sv. Petra a Pavla v Mělníku

11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záběří

31. prosince (úterý) - poděkování a prosba o Boží pomoc do nového roku:

16.00 - kostel kapucínů (Nám. Míru)

1. ledna 2020 (středa) - Slavnost Matky Boží, Panny Marie:

8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce

9.30 - kostel sv. Petra a Pavla v Mělníku

9.30 - kostel sv. Václava ve Vysoké

11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záběří

Bůh se skutečně stal člověkem ve svém Synu a narodil se z Panny Marie. Právě toto narození a později utrpení a smrt na kříži a vzkříšení bylo v lidských dějinách vrcholem Božího zjevení o sobě, když se neviditelný Bůh zjevil v Kristově viditelném lidství. Bůh už nemohl zajít dál ve svém přiblížení se člověku.

sv. Jan Pavel 22.

Římskokatolická farnost Proboštství Mělník

Na Vyhlídce 18, 276 01 Mělník, mobil: 731 518 750

Spravujeme též farnosti: Mělník - Pšovka, Záběří, Vysoká, Šemanovice, Medonosy.

Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jacek Zyzak, MS; P. Miroslaw Mateňko, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.farnostmelnik.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: farnostmelnik@dlm.cz.
Můžete je také osobně předat duchovním správcům.

Sv. LUDMILA

FARNÍ ZPRAVODAJ
VÁNOCE 2019 - LEDEN 2020

„Dítě se nám narodí, bude nám dán syn“ (Iz 9,5).

Dnes se obnovuje tajemství Vánoc: toto Dítě, které přináší světu spásu, se rodí i pro lidi naší doby, rodí se a přináší radost a pokoj pro všechny. Blížíme se k jeslím, abychom se setkali spolu s Tím, na kterého čekají národy, s Vykupitelem člověka. Pomáhej nám Maria, abychom dokázali poznat v Dítěti, které spočívá v Tvé náruči, jediného Spasitele světa, nevyčerpatelný pramen opravdového míru, po kterém v hloubi touží každé srdce. Přejeme Vám, aby Vánoce byly požehnané a radostné a aby Nový rok přinesl více štěstí, než zklamání.

P. Jacek Zyzak MS a P. Miroslaw Mateňko MS
Římskokatolická farnost - Proboštství Mělník

Estetické, morální a náboženské slavení Vánoc

Stará vzpomínka z dětství: Jak se slavily u nás Vánoce v kostele? Bylo to natřikrát. V šest hodin ráno byla mše, které se říkalo jitřní. V jedenáct dopoledne byla tzv. hrubá, nebo lépe a spisovněji „velká mše“. A odpoledne v pět hodin byla v klášterní kaplička pobožnost k Ježíškovu v jeslích. Už jako chlapec jsem vnímal, že tu šlo nejenom o tři liturgie, ale že převládá u každé z nich i jiný styl. Nevěděl jsem ovšem, čím to je, že se tak různí. Ale dnes bych to vyjádřil odborně, až příliš specificky, podle Heideggerova přístupu k náboženství. Tento filozof totiž stanovil tři stupně v postoji k víře. První stupeň je stadium estetické, druhý je morální a třetí je v pravém slova smyslu stupeň náboženský.

Ten první postoj byl u nás ztělesněn slečnou B. Po celý rok do kostela nechodila. Ale na Vánoce dokázala časné zrání vstát, vystoupit

na kůr a začít trylkovitým sopránem zpívat: „Vánoce, Vánoce, vítáme vás! V sněhu se brodíte, přesto nám nosíte do srdce teplo, ač venku je mráz.“ Nebyla jediná, která podlehla poezii Vánoc z důvodů estetických. Staré zvyky rodinné, koledy, atmosféra vzájemných dárek, to všechno přináší osvěžení do shonu všedních dnů, připomíná nám to, že existují jiné hodnoty než peníze a úspěch v práci. Jsou to hodnoty náboženské? Jenom zdaleka. Proto tím mnozí pohrdají jako jalovou sentimentalitou.

Ale přesto není radno se cítit tak povýšeným nad těmito spontánními lidskými city. Vždyť estetické zážitky obohacují život. Vzpomínám si, jak mi jeden turista v Římě ukazoval na kopuli svatopetrské baziliky a prohodil jízlivě: „Něco takového Kristus Pán potřebuje ke své slávě?“ Odpověděl jsem docela jednoduše: „Ne, Kristus Pán to nepotřebuje, ale potřebují Michelangela a jeho umění lidé.“ Nebo se snad mají umělci uplatňovat jenom při výzdobě Komerční banky? Vždyť každý umělec, ať už je věřící nebo ne, se cítí nejšťastnější, když mu zadají práci v kostele. Poezie, hudba a umění všeobecně není ještě samo náboženství, ale je cestou, která k němu vede, když je opravdové a upřímně prožívané. To tedy platí i o kouzlu Vánoc.

Ale vraťme se k mým starým vzpomínkám. Na jitřní mši jsem chodil s matkou, na velkou v jedenáct hodin s otcem. Také se při ní zpívalo. Ale kázával tu také mladý horlivý kněz. Téma jeho řeči bývalo to, co jsme nazvali druhým stupněm náboženského postoje: hledisko morální. Neoplýval poezií Vánoc, jevil se spíš jako přísný mravokárce. Ukazoval lidem, že pravé slavení Vánoc není v krásných zpěvech s hudbou na kůru, ale v napodobení Krista. Ten sestoupil k nám chudým, musíme tedy i my sestupovat s láskou k těm, kdo naši pomoc potřebují. Náboženství od nás nežádá, abychom oplývali city, ale abychom zachovávali příkázání. Nemáme být těmi křesťany, kteří říkají Kristu „Pane, Pane“, ale těmi, kdo plní příkazy Boží (srov. Mt 7, 21).

Víme dobře, že byl tento náboženský postoj velmi propagován v době reformace. Ale je charakteristický pro každé reformní hnutí v církvi. Z doby Otců se zachoval malý spisek sv. Basila s titulem „O Božím soudu“. Obsahuje svěživotopisný zážitek autora. Sv. Basil byl částečně tím, koho dnes nazýváme konvertitou. Pocházel sice z dobré křesťanské rodiny, ale náboženským životem se začal vážně zabývat až po ukončení studií, vlivem své starší sestry. Stal se dokonce mnichem. Ale protože měl důkladnou intelektuální přípravu, zvolili ho biskupem rodného města Cesareje v Kapadocii. Ujal se svého úřadu s opravdovostí. Ale přišlo velké zklamání. Byla to doba velkých náboženských třenic, hádek, vzájemného odsuzování. Basilovi z toho bylo smutno. Kladl si otázku: „Čím to je, že Kristova církev je v takovém úpadku?“ Píše, že mu jednoho dne přišlo osvětlení shůry: „To všechno je tím, že se nezachovávají Boží příkázání. Nenapravíme sebe, ani společnost, ve které žijeme, dokud nevezmeme doslova všechno, co nám v evangeliu Kristus nařizuje.“ Podobné tóny slyšíme po celou dobu církevních dějin a jak jsme viděli, bylo to i téma našeho kněze při vánoční mši v jeho kázání mužům.

Církev je hnutí reformní. Přesto se vyskytovalo a vyskytuje mnoho těch, kdo by chtěli reformovat ji samou. Reformní kazatele chtějí opravit ti, kteří dokazují, že mají být jejich řeči méně mravokárné, negativní, ale raději víc pozitivní, ukázat raději krásu evangelního učení u těch, kdo je zachovávají, nestarat se o ty, kdo se k nim obracejí zády. Je přece mnoho dobrých lidí. Jsou to ti, které zobrazují figurky v našich betlémech. Přinášejí dary novorozence Spasiteli, protože ho očekávali a s radostí se dočkali jeho příchodu.

Ale jsou i jiní, kteří by chtěli být reformnějšími, než všichni horliví reformisté v církvi. Jejich kritika má společný jmenovatel, kterého užívaly v propagandě totalitní režimy i vzdušné ideologie. Dá se vyjádřit zkráceně těmito slovy: „Měli jste k dispozici dva tisíce let, abyste napravili lidskou společnost, ale nedokázali jste to. Teď to uděláme my.“ Podobného tónu

jsou i řeči politických stran před volbami. Fakt, že se stále v různých obměnách opakují, dokazuje, že je jejich úspěch pramalý.

Církevní mravokárci si tedy musejí dát pozor, aby je banálně nenapodobili. Církev sice musí vybízet k napravení mravů, musí stavět lidem před oči cíl, obraz lepšího světa. Přesto si je však vědoma, že její úspěch na tomto poli nebude nikdy úplný až do té doby, kdy jej skuteční Kristus sám. My pak patříme k těm, kdo „s nadějí očekávají příchod Pána našeho Ježíše Krista“, jeho druhý příchod, jakoby druhý Betlém, druhé věčné Vánoce.

Tento postoj nás vede k tomu, abychom postoupili k třetímu stupni, který jsme nazvali opravdově náboženským. Církev káže mravnost, píše naučení o tom, jak se vyvarovat hříchu. Ale přesto si nedělá iluze. Jsme lidé slabí a do hříchu upadáme stále. Středověké hereze chtěly hříšníky z církve vyloučit. Pravověrná nauka naopak učí, že i oni do církve patří, protože jenom tam se mohou od hříchu očistit. Neslibuje se jim, že už do hříchu nikdy neupadnou, ale že se musejí setkat s někým, kdo je schopen hříchy odpustit. V tomto osobním setkání je pravý náboženský postoj. S tím jsem se setkal v mládí při třetí vánoční pobožnosti, o které jsme se už zmínili, tj. při modlitbách ke Spasiteli v jesličkách. Tam jsme zpívali: „Člověčenství naše, ráčil vzíti na se ... Beliaš oloupen, člověk je vykoupen.“

Náboženství, jak slovo samo naznačuje, je setkání člověka s Bohem. To říkají všichni. Ale pravý problém je v tom, jak si Boha představují. „Pro mne Bůh znamená ideál všeho dobra,“ řekl mi někdo, když jsem se ho ptal. Co jsem mu odpověděl? Tak ho definoval i Platón a všeobecně všichni idealisté. Chceme se s ním setkat? Máme-li být upřímní, musíme se přiznat, že člověk, který se setkává s ideálem, se v pravém slova smyslu setkává sám se sebou, se svým ideami. Ty mu naznačí, kde je dobro, ale neosvobodí ho od hříchu a od slabosti. I my věříme, že jsou v Bohu všechny ideály dobra a krásy. Máme tedy k němu postoj morální a estetický. Ale věříme navíc, že je Bůh skutečná osoba, která se stala člověkem. Vstupujeme tedy s ním v dialog s důvěrou v jeho dobrotu a moc současně. Když to pochopíme, pak si opravdu z plna srdce můžeme zpívat: „Nám, nám, narodil se... Vánoce, Vánoce, vítáme vás.“

Kard. Tomáš Špidlík

Zjevení Páně

Hluboký smysl svátku zjevení Páně přibližují nám obrazy gotických malířů. Je jich mnoho, jsou možná nejčastějším vánočním malířským tématem. Pro tento výklad přidržíme se na symboly bohatého, krásného, ale dobře čitelného obrazu z oltářního cyklu Mistra Vyšebrodského.

Na jeho desce vidíme Ježíška sedět na klíně Mariině. Ta oblečena jako královna sama sedí na trůně. Maria, lidská dcera reprezentuje zde zemi a celé stvoření. Kristus na jejím klíně je králem všeho stvořeného. V horní části obrazu jsou ovšem vidět andělé, služebníci Boží, kteří vedou krále a vlastně je ke Kristu uvádějí. Králi země slouží andělé, což jasně ukazuje, že je to Bůh, nebeský král. Postavy králů mají celou řadu významů. Předně znamenají tři fáze lidského života. Jeden je mladý, druhý je zralý muž, třetí je stařec. Říká se tím, že Kristus je Pánem každého života od počátku do konce. Králové jsou však i vladaři všeho pozemského času. Mladý král je králem budoucnosti. Na našem obraze je oblečen do zeleného roucha naděje. Překvapivé je, že králem přítomnosti je král stařec. Ten na obrazech zpravidla klečí u Ježíška a něco koná. Na našem obraze jednak líbá růčku dítěte, jednak mu podává dar zlata. Králem přítomnosti, tohoto právě probíhajícího děje, je král stařec proto, že jsoucím okamžikem brzo přejde do velikého prostoru minulosti. Právě tak jako stařec upadne do spánku smrti. Zralý muž, který stojí trochu nakloněn nad ním, je pak králem minulosti. Nedejme se zmást tím, že se jeví oproti starci velmi mladě. Zralost a plnost žití přichází v gotické představě teprve v hodině smrti. Smrt také zastavuje čas života, takže v této plnosti uzrání již navždy zůstaneme. Dalo by se říci, že každý v plné síle své osobnosti. Tento král je králem snědé, až i černé tváře. To ovšem není způsobeno sluncem, jak zpívá sazemi umouněný chlapec při tříkrálové koledě. Je to způsobeno stínem smrti, který leží nad minulostí. Tvář jejího krále je ve stínu. V tomto smyslu ukazují králové, že Kristus je Pánem veškerého času, je králem věčným.

Také dary, které králové přinášejí, mají symbolický význam. Jsou to substance v té době všech známých skupenství. Zlato zastupuje jako dokonalý kov všechno, co je skupenství pevného. Kadidlo zastupuje vše, co je skupenství plynného, a kapaliny zastupuje myrha. Tu přináší král s temnou tvář, neboť to byla mast užívaná při pohřbech. Není nic a nikdo, co by

se vymykalo z Kristovy Boží suverenity.

Chceme-li o Vánocích přemýšlet o našem vlastním životě, mohli bychom se dát vést tímto obrazem a ptát se: je opravdu Kristus Pánem mého života? Odevzdávám mu opravdu všechny čas a patřím mu, ať bdím, či spím, ať jdu, či sedím, ať pracuji, či odpočívám? Jsou moje práce udělané a činy vykonány tak, že mají hodnotu ryziho zlata? Jsou moje myšlenky vonné jako líbezný dech kadidla a stoupají tak moje chvály k nebi? Je řeč, která vytéká z mých úst, když mne sevře bolest a starosti, ohlašovatelky údělu smrti, hojivá vonná píseň odevzdanosti? Anebo je to jinak? Je obydlí, které značím jako Kristovo království, vskutku místem harmonického pobývání lidí, kteří se řídí příkazem o vzájemné lásce?

P. Petr Pitha

Pozvánka na ODVAHU K ŽIVOTU

Každého, kdo se neostýchá upozornit na hodnotu lidského života, možnosti pomoci nečekaně těhotným a podpořit veřejnost k přemýšlení a k přijímání i nečekaně počatých dětí, srdečně zveme do průvodu s transparenty a rozdáváním letáků. Demonstrace „Odvahu k životu“ se na Mělníku koná každou poslední sobotu v měsíci od 10 do 11 hod.

Nejbližší termíny:

28.12., 25.1., 29.2., 28.3.

Trasa: Od autobusové zastávky Pivovar kolem hypermarketu Tesco Vodárenskou ulicí k hypermarketu Eva.

**Kontakt: Marie Snopková,
tel.: 732846273.**